

د سعودي عربستان ناکامه غونډه

په سعودي عربستان کې، د بناغلي کرزي د حکومت د استازو او د طالبانو د ځينو پخواني مامورينو او دپلوماتانو تر مینځ د سعودي عربستان د پاچا عبدالله په مینځگړیتوب یوه پټه غونډه وسوه. ددې غونډې اصلي هدف د طالبانو او کرزي د حکومت تر مینځ سوله او روغه جوړه وه. د طالبانو او حکومتي چارواکو تر مینځ د خبرو اترو دا لمری پړاو ندى، بلکې څو ځله مخکې هم د کرزي استازي او طالبان خبرو ته سره کښېنستلي دي. خو هیڅ ترې را و نه وتل. مگر ددې خبرو څه اهمیت پدې کې دی چې دا مجلس په مکې مکرمې کې وسو. د سعودي عربستان رول او نقش په طالبانوکې په خاص ډول او په مذهبي ډلو کې په عمومي توگه یو څرگند حقیقت دی. مگر بل واقعیت دا هم دی چې ددې غونډې گډون کونکي په اوسني طالبانو کې چندان نفوذ نلري. ملا محمد غوث، متوکل، ملا ضعیف، او مجاهد د طالبانو په جنگي صفوفو کې ندي. بلخوا، د حکومت په استازو کې د زلمي رسول او د حامد کرزي مشر ورور قیوم کرزي نومونه یادېږي. حال داچې دا دواړه کسان په حکومت او افغاني ټولنه کې نفوذ او زور نلري. اصلاً، د کابل اوسنی اداره د سیاسي قدرت او صلاحیت واحد مرکز نلري. ددې ادارې لویه کمزوري د سیاسي اتوریټي او د قانون د حاکمیت نشته والی دی.

په هر صورت، د طالبانو سره خبري کول په خپل ذات کې بده خبره نده. طالبان او القاعده باید سره جلا سي. افغان طالبان له سنتي ملایانو، له خان او جهانه بېخبره طالبانو، او د کلیو د بېکاره او روزگار خزانو څخه جوړ دي. د هغوی په فکر محکمه مسطح او اواره ده او د غوايي پر بنکر ولاړه ده. افغان طالبان ساده خلک دي چې د ای ایس ای تر نفوذ او سلطې لاندې دي. مگر القاعده اکثره د عربو، اوزبکو، چچینو، تاجیکو، او نورو مذهبي انارشیستانو او مزدور و مذهبي دانگیانو مجموعه ده. هغوی په خپلو وطنونو کې د هستونگي، ټپک، او ژوند ځای نلري. هغوی اکثره مور او پلار عاق کړي دي. هیڅ چا ته یې ښه زړه ندى پرې ایښی. په بل عبارت، طالبان جلا دي او القاعده بېله ده. لنډه داچې دمخالفانو سره خبري کول بد ندي، خو باید د خلکو داسې استازي یې ورسره وکړي چې صلاحیت او اتوریټي ولري. د افغانانو یوه لویه کمزوري پدې ده چې تل یې په برخلیک او ژوند باندې نور خلک لوبې کوي. اکثره، دوی له سیاسي پروسې څخه بهر، مرور، او چپرته د یوې غټې ونې تر سیوري لاندې ټنډه خوښه کوي او یا چیري یوه غور پیتاوي ته ناست او چورت وهي. د ژنیوا کانفرانس، د اسلام اباد موافقه، د بن کانفرانس، د مکې شریفې مرکې او... داسې نورې غونډې یې ژوندي مثالونه دي.

یوازې هغه وخت د سولې خبرې نتیجه ور کوي چې استازي یې په خلکو کې څه زور او مشروعیت ولري. د ټولو پخوانیو کانفرانسونو، موافقو، او غونډو د ناکامی اصلي عامل دا وو چې استازي یې دننه په افغاني ټولنه کې زور او مشروعیت نه لاره. هغوی د خارجي قواوو بې واکه او بې اختیاره گوداگیان وه. که چیري په راتلونکو غونډو کې همدې اصل ته توجه ونسي، زه یقین لرم چې د سولې هر کانفرانس او یا غونډه به ناکامه وي. طالبانو سره باید داسې یو حکومت خبري وکړي چې حداقل په افغانانو کې څه رېښه او پلویان ولري. نه یو داسې حکومت چې حتی په کابل کې هم مشروعیت او صلاحیت نلري.

د کرسچین ساینس مانیټور ورځپاڼه د اکتوبر پر ۹ باندې لیکي: د افغانستان د حکومت او یاغیانو منابع وايي چې دوی د سولې خبرې نه کوي، بلکې د تېرې میاشتې د سعودي عربستان مذاکرات فقط د خبرو د پیلولو په منظور وه. د طالبانو پخوانی مامور وحید مژده وايي: د سعودي عربستان مذاکرات ښيي چې حکومت کمزوری دی او ځگ ته لاس اچوي. دا خبرې پداسې وخت کې کېږي چې د طالبانو بغاوت په گرده ملک کې زور اخیستی دی.

بلخوا، د مکې په غونډه کې داسې طالبانو برخه اخیستي وه چې په طالبانو کې چندان نفوذ او قدرت نلري. د مکې په غونډه کې داسې پخواني طالبانو گډون کړی وو چې د طالبانو په مشرتابه کې اثرورسوخ نلري. د طالبانو د اوسني مشرانو څخه یوه هم پدې مجلس کې برخه نه وه اخیستی.

کرسچین ساینس مانیټور ادامه ورکوي او لیکي: د سعودي عربستان د پاچا په غونډه کې ۱۷ تنو گډون کړی وو. پدې خلکو کې د طالبانو د بهرنیو چارو پخوانی وزیر، ملا محمد غوث، په ملگرو ملتونو کې د طالبانو پخوانی استازی،

عبدالحمید مجاهد، او د حزب اسلامي غړی، عبدالسلام هاشمي شامل وه. لدې جملې څخه یو کس هم په اوسني طالبانو کې کوم مقام نلري. د مثال په توګه بل ګډون کونکی مولوي ارسلا رحمانی وو چې فعلا سناتور دی. هغه حتی د طالبانو په دروان کې هم چندان قدرت نه لاره. بل، پخوانی خارجه وزیر وکیل احمد متوکل دی چې له ډېر وخت راهیسې په طالبانو کې چندان نوم او نښان نلري. دغه راز، پدې غونډه کې عارف نورزي او د ملي امنیت سلاکار زلمي رسول هم ګډون کړی وو.

د ملا عمر په یوې اعلاميې کې راغلي دي چې دغه خلک د طالبانو استازي نه دي. مګر ځینې مبصرین وايي همدا پخواني طالبان د ځینو اوسني طالبانو سره اړیکې لري، او کېدای سي چې د مینځګړي په توګه فعالیت وکړي.

مګر د طالبانو پخوانی سفير ملا عبدالسلام ضعیف په طالبانو کې څه نفوذ لري. همدا راز، عبدالله زاكري هم د څه اثر رسوخ خاوند دی. ملا محمد غوث هم د طالبانو سره نژدې او ښې اړیکې لري.

منابع وايي چې پدې خبرو کې شهزاده ترکی فیصل هم برخه لرله. هغه د طالبانو سره ډېر نژدې روابط لرل، او د افغانستان د اسلامي ډلو سره یې د ۱۹۸۰ د کلونو راهیسې اړیکې ساتلي دي. پدې غونډه کې، د پاکستان پخواني صدراعظم، نواز شریف، هم ګډون کړی وو. ښاغلي نواز شریف د ۱۹۹۰ په کلونو کې په پېښور کې د افغان مجاهدينو د مشرانو په راغونډولو کې موثره ونډه لرله.

د واشنگټن پوسټ ورځپاڼه د اکتوبر پر ۹ باندې لیکي: همدا اوس، متحدايالات د افغانستان دپالیسي په اړه په غور او تجدید نظر لګيا دي. اخبار ادامه ورکوي او لیکي: سپینه مانی غواړي چې پدې وروستيو اونیو کې د افغانستان په ارتباط یو فوري تجدید نظر په داسې وخت بشپړ کړي چې د یوې خوا د بوش اداره د هغه هیواد لپاره هر اړخیزه ستراتیژي نلري، او له بلې خوا، د امریکا استخبارات په افغانستان کې د زیاتېدونکې بی امنۍ په باب اندېښمن دي.

د ملي امنیت اټکل په نامه یوه څېړنه چې تقریباً بشپړه سوې ده، وايي: القاعده او طالبان بېرته منظم سوي او نوري افراطي ډلې هم ور سره یوځای سوي دي. همدې مسلي د هغوی د ماتولو کار لا سخت کړی دی.

د متحده ایالاتو ځینې عالي رتبه مامورین وايي څرنگه چې په هیواد کې د جمهوري ریاست انتخابات را روان دي، نو ښایي د افغانستان او پاکستان حالات یوه څه نور هم بحراني سي. ځکه پالیسي لاندې روښانه او ښايي څه وخت وغواړي چې یوه بله پالیسي انتخاب سي.

ورځپاڼه لیکي: د عراق او افغانستان لپاره د جمهورریس مشر سلا کار، جنرال ډګلاس لوت، د پنتګان او د بهرنیو چارو وزارت چارواکو ته ویلي دي مجبوره یو چې ځینې اساسي پوښتني بېرته له سره مطرح کوو: په افغانستان کې، زموږ اصلي اهداف څه دي؟ هلته څه لاسته راوړای سو؟ زموږ منابع څه دي؟ زموږ د ملګرو رول څه دی؟ خپل دښمن څونه پېژنو؟ او بالاخره، څرنگه به د افغان او پاکستان کمزوري حکومتونه ددې ستونزي سره مجادله وکړي؟

د افغانستان په اړه د خطر زنگونه ددې کال په سر کې هله وښورېدل چې د بهرنیو چارو وزیر مېرمن کاندالیزا رایس له افغانستان څخه بېرته واشنگټن ته راستنه سوه. هغه پدې قانع سوې وه چې افغانستان یو ځل بیا د ټپه کندی ته ورشوه کېږي. دغه راز، د متحده ایالاتو د دفاع وزیر، ښاغلی ګېټس، هم د هغې نظر تایید کړ. هغه کانګرس ته وویل طالبانو خطرناکه تاکتیکونه خپل کړيدي، د متحده ایالاتو په قیادت ائتلاف غیرمنظمه دی، او د یوې عمومي ستراتیژۍ د نشته والي په خاطر د بین المللي ټولني د بیاودنولو هلي ځلي ناکامه دي.

سر کال، په افغانستان کې، د یاغیانو حملې تر بل هر وخت زیاتي سوي دي. جنګونه ډېر سوي دي. همدا راز، په پاکستان کې د امریکایي عسکرو حملې زیاتي سوي دي. طالبان پر څو ډلو وېشل سوي دي، د جلال الدین حقاني ډله، د حکمتیار ډله، او د طالبانو څو مختلفې ډلې. القاعده تر ډېره حده پوري له عربو، اوزبکو، چیچن، او د مرکزي اسیا د نورو افراطیانو څخه جوړه سوېده. القاعده غواړي چې د پاکستان له قبایلي سیمو څخه پاکستانی حکومت لیري وساتي، او لدې ځایه په افغانستان کې د یاغیانو سره مرسته وکړي. که څه هم، د هغوی تر مینځ څه سیالي او رقابت سته، خو اوس په ګډه کار کوي.

بلخوا، د متحده ايالاتو استخباراتي ادارې وايي جمهوررييس حامد کرزی ددې توان نلري چې د ادارې فساد او مخدره موادو پر خلاف جدي اقدام وکړي.

که څه هم، د امریکا د دفاع وزير افغانستان ته د نورو امریکایي عسکرو د استولو بندوبست کوي، خو باور لري چې په افغانستان کې به زیات خارجي عسکر وضع نوره هم خرابه کړي. افغانستان غواړي چې ۱۴۰۰۰۰ کسيزه اردو ولري. ښاغلی گېټس وايي ددغه اردو کلنی لگښت به دوه او یا دوه نیم بیلونه ډالره وي چې د افغانستان د کال ۲۰۰۸ د ملی عايداتو لږترلږه درې برابره کېږي.

پدې وروستيو مياشتو کې، پنتگان د نړيوال ايتلاف هيوادونو ته ويلي دي که چېرې افغانستان ته عسکر نه استوي، نو پېسي دي ولېږي.

بلخوا، د نیویارک ټایمز اخبار د اکتوبر پر ۹ باندې لیکي: د متحده ايالاتو د استخباراتي ادارو يو رپورټ وايي: افغانستان د تباهي کندی ته ور شوه کېږي، او افغان حکومت ددې کفايت او صلاحيت نلري چې د طالبانو له خطر سره مقابله وکړي.

پدې محرم رپوټ کې راغلي دي چې د افغانستان د حکومت شورېدلې دی. په حکومت کې ادارې فساد او رشوت ډېر سوی دی، او د حامد کرزي اداره بيخي بي اعتباره سوی ده. پدې رپوټ کې د بوش پر حکومت باندې سخت انتقادونه سوی دي.

د امریکا جمهوري ریاست په انتخاباتو کې، د افغانستان رواني وضعي ډېره توجه ور جلبه کړې ده. د سي ای یې مامور وايي د افغانستان ستونزه په سپينه ماني او اروپايي پلازمېنو کې د ليدرشپ په نشته والي کې خلاصه کېږي. ښاغلی هنري کرمتين وايي افغانستان له اوله سره خراب وو، او فعلا وضعه نوره هم خرابېږي. په واشنگتن کې، اوس د مسولو کسانو سترگي کرار کرار رنېږي. دوی ډېر وروسته پدې خبرې پوه سول، مگر اوس شرایط ډېر خراب سويدي.

د جمهوري ریاست دواړو کانديدانو افغانستان ته د نورو اضافه عسکرو د استولو تجویز تاييد کړی دی. ښاغلی اوپاما وايي د بوش ادارې د افغانستان پر ځای عراق ته زیاته توجه وکړه. مگر ښاغلی مکین د بوش د حکومت دفاع کوي او وايي عراق د تروريزم پر خلاف د جگړې اصلي میدان دی.

ښاغلي اوپاما د سي شنبې د شپې په مناظرې کې وويل: ما کرزي ته وويل د خپلو خلکو سره ښه کوه. مور بايد يو داسې حکومت ولرو چې د خلکو استازيتوب وکړي، خو ښکاره خبره دا ده چې اوسنی حکومت همدا کار نه کوي.

د بوش اداره د افغانستان په ليرو پرتو سيمو کې د افغاني قومونو د مسلح کولو او د هغوی سره د طالبانو په ځپلو کې د مستقيمي همکارۍ په باب غور کوي. د بوش حکومت له ډېر وخت راهيسي د افغاني اقوامو د مسلح کولو په ارتباط ټکنی دی. د بوش د ادارې استازو هيله کوله چې د افغانستان د اوسني حکومت موسسات به دونه غښتلي سي چې پخپله امنيت وساتي. مگر د سړکال زياتېدونکې مرگ ژوبلي دوی دېته مجبوره کړل چې د اقوامو د مسلح کولو په اړه فکر وکړي.

پای